

Drahí priatelia!

Kríž je SYMBOL EURÓPY! Vzhľadom na nedávne udalosti vám chceme poskytnúť niekoľko argumentov k diskusii o zobrazovaní kríža na verejných miestach a vyzvať vás, aby ste využili túto príležitosť, slovom i skutkom sa zastať Európy, ktorá neodmieta svoje korene. Iba takto náš kontinent zostane miestom, kde náboženská sloboda a tolerancia nie sú len rétorické frázy, ale realita života.

Dr. Martin Kugler
www.europe4christ.net

- * - *

Zhrnutie možných argumentov: 12 téz

Právo na náboženskú slobodu môže znamenať iba jej uskutočňovanie – nie oslobodenie od konfrontácie.

Význam „slobody vierovyznania“ nemá nič spoločné s vytváraním spoločnosti, ktorá je „bez vierovyznania“.

Odstraňovanie symbolu kríža je rovnaký prehrešok, ako je pre ateistov jeho umiestňovanie. Prázdna biela stena je tiež prejavom ideológie – najmä, ak predtým po storočia prázdna nebola. „Hodnotovo neutrálny“ štát je fikcia, ktorá sa často používa na účely propagandy.

Údajné právo, nebyť konfrontovaný s náboženským obsahom, nemôže byť silnejšie ako právo slobodne praktizovať vieru.

Štáty, ktoré podpísali Európsku konvenciu o ochrane ľudských práv, s určitou nechápalí pojem „právo na slobodu vierovyznania“ ako „bez vierovyznania“.

Právnicki hovoria o „šikmej ploche“ (pozor, šmýka sa): Bráňte sa už od začiatku! Dnes sa inštitúcie zaoberajú ikonoklasticizmom, zajtra im bude prekážať retiazka s krížikom na mojom krku.

Namiesto boja proti náboženskej neznášanlivosti sa bojuje proti náboženstvu samotnému, prostredníctvom jeho symbolov.

Politické problémy sa nedajú riešiť bojom proti náboženstvu.

Protináboženský fundamentalizmus nesie vinu na náboženskom fundamentalizme, ktorý vyprovokoval prostredníctvom netolerancie.

Kresťanstvo sa vo svojej najhlbšej podstate tlačí von – nemôže byť odsunuté ako súkromná záležitosť ani nechať sa zamknúť do geta!

Väčšina zasiahnutých ľudí by si chcela kríž ponechať! Okaté preferovanie záujmov jednotlivcov je aj problémom demokratickej politiky.

Kríž je symbol Európy. Je to síce náboženský symbol, znamená ale oveľa viac.

(Prosíme, pomôžte tlačiť a šíriť tieto informácie, s uvedením zdroja!)

Križ je symbol Európy

Martin Kugler

V roku 1960, keď sa viedenský kardinál König prebral z kómy v bývalej Juhoslávii po vážnej dopravnej nehode, pozrel sa na stenu nemocničnej izby a uvidel obrázok Tita. Pre mladého arcibiskupa sa tento zážitok stal začiatkom vnútorného procesu, ktorý ho priviedol k zvláštnej solidarite s kresťanmi v komunistických krajinách. Nám môže obraz tejto situácie pomôcť objasniť nedorozumenie, s ktorým sa v dnešnej Európe robí politika. Je chybné domnievať sa, že skutočná náboženská sloboda príde, keď sa spoločnosť spoločnosť oslobodí od náboženstva, alebo – v diplomatickej reči: Sekularizmus je najlepší spôsob, ako môže štát vyjadriť svoju neutrálnosť. Tento omyl, v súčasnosti presadzovaný rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva, je založený na dvoch nesprávnych predpokladoch, ktoré by bolo ľahké vyvrátiť v rozumnej diskusii bez predsudkov.

V prvom rade, reč o hodnotovo neutrálnom štáte je jednoducho naivná a je výsledkom ilúzie.

Po druhé, predpoklad, že verejnosť bez akýchkoľvek prejavov náboženského života alebo náboženských symbolov by bola „tolerantnejšia“ alebo otvorenejšia slobode svedomia než „verejné námestie“, kde sú povolené, alebo dokonca podporované prejavy náboženskej slobody.

Prvý predpoklad je vlastne takmer vtip: hodnotovo neutrálny štát? Proti podvodom a korupcii? Proti xenofóbii a diskriminácii? Proti ničeniu životného prostredia a sexuálnemu obťažovaniu na pracovisku? Štát, ktorý zakazuje neonacizmus, povoľuje pornografiu, daňovo zvyhodňuje určité formy rozvojovej pomoci a iné nie.. sú toto neutrálne hodnoty?

Niektorí si z nás strieľa. Už Goethe bol proti nezmyselnosti slovného spojenia „liberálne myslenie“. Myslenie by malo byť pokiaľ možno dobré alebo správne a liberálny by mal byť náš postoj voči ľuďom s iným zmýšľaním. Reči o hodnotovo neutrálnom štáte môžem ako historik hodnotiť iba takto: Je to pomerne oneskorená a prehnaná reakcia európskych intelektuálov na spojenectvo tróna a oltára z minulosti.

Druhý predpoklad naproti tomu musíme brať vážne: veľký židovský právnik Joseph Weiler povedal na margo diskusie o zmienke o Bohu v európskej ústave: On, ako člen náboženskej menšiny, sa cíti lepšie v spoločnosti, ktorá rešpektuje svoje náboženské symboly, než v sekulárnej spoločnosti, ktorá odmieta svoje korene a dokonca horlivo bojuje proti všetkým prejavom viery. Žiada sa dodať: Odstránenie križa z verejnej nemocnice a výsledné prázdne steny sú tiež symbolom, ktorý má svoju vlastnú symboliku a vysiela signály zomierajúcim pacientom, ktorí na ne upierajú oči.

Samozrejme, že neveriaca matka školáka by mohla cítiť, že ju križ v triede jej dieťaťa obťažuje. Je to však nevyhnutné. Mňa zasa môže obťažovať, že na každej rakúskej pošte vidím fotografiu rakúskeho prezidenta, ktorého som nevolil. Alebo, ak sa cestou do škôlky mojej dcéry musím pozerať na plagáty mesta Viedeň, ktoré boli platené z mojich peňazí. Oplyvňovanie, ideologické znaky, obrazy – aj sexistické, sú prítomné vždy a všade. Otázka znie iba, v akej forme a s akým obsahom. A do toho by mal štát zasahovať iba veľmi mierne. A ak už zasiahne, nemal by vydávať zákazy, ktoré uzatvárajú náboženstvo do geta. Križ je v dnešnej dobe oveľa menej ako predtým znakom obmedzovania, je skôr symbolom identity a súdržnosti Európy. Preto chýbal nielen kardinálovi Königovi v nemocničnej izbe v Juhoslávii. Rovnako by chýbal aj mne a aj mojim neveriacim priateľom: na vrcholoch Švajčiarskych Álp, na strechách burgundských kostolov a sanitkách Červeného križa. Pre kresťana je križ príslubom a tajomstvom. Ale pre Európu je to najúspešnejší a najlepší symbol všetkých čias. Mal by ostať viditeľný. (Noviny Die Presse, 6. 11. 2009)

Dr. Martin Kugler študoval históriu, politické vedy a komunikáciu. Je riaditeľom agentúry Kairos Consulting vo Viedni – konzultačnej agentúry pre neziskové projekty.